

**Hexaēmeron Hē Toi, Kosmourgia, Georgiou tou Pisidou
diakonou ...**

Georgius <Pisida>

Lutetiae, 1585

De Solis & Lunæ defectu

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70102](#)

330 Aut concitet pugnæ asperæ cladem horridam:

At cursus omnium ordinatus ritè sit,

Et nil sub aspectum cadat iuris sui:

Naturâque omnis condita vni seruiat,

Nec , vinc̄ta, solui vinculis possit suis:

Neu transiliat vnquam datos fines sibi,

(Nisi tu ipse commutationis autor es,

Nam quid iuuent offensiones , prospicis)

Manuum tuarū opus, quæ opifices † maximæ:

Né ve omne mutari genus , & inducere

340 Turbas ruinis orbis ingentes queat :

Nec rursus immotum maneat , at limites

Necessitatis occupet , ne temporis

Lapsu æstimetur res creata quis Deus.

Lunæ quis almam , Solis aut stellam videns

Defectionis subijci laboribus,

Natura ab optima magistra haud percipit,

His luminibus yllas tenebras non fore,

Ni inducerent eas patibiles lampades?

Quis ve vnum & idem sidus acri lumine,

350 Modò Phosphorum, modò Vesperum, si perspicit,

Hoc nesciat, binorum opificem cursuum,

Lucis prophetam, noctis esse nuncium?

Quis maximū hunc cæli ambitum circumspicit,

Rapidissimam conuersionemque illius,

Tum siderum quæque ampliora lumina,

Cùm nunc ad Aquilonem, iam ad Australēm plagā

Excursione, aut transitu, flectunt iter:

Philo Iud.
lib. de x.
præc. Dei.

Manus Dei
opifices ma-
ximas appel-
lat, vt pro-
pheta regius
psal. 8. opera
digitorum
Dei cælos
vocat.

De Solis &
Lunæ de-
fectu.

De Veneris
stella, Lucife-
ro & vespero,
cui Arist. s.
Eth. iustitiæ
comparat.

De cæli
conuersione.
psal. 18. 88.
135.

D ij